

POŁAPIONY (2) *part praet pass pf*

połapiony (1), **połapion** (1).

Teksty nie oznaczają ó oraz ą; pierwsze o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w połapie).

sg m N połapiony (1), (praed) połapion (1). ◇ [f A połapioną.]

Sł stp s.v. połapić, Cn, Linde brak.

Schwytany, pojmany (2) :

a. *Złowiony; przem (2) :*

W porównaniu (1): Drugi [żałobnik] rzekł [zwracając się do zmarłego Aleksandra], o mężu cźci przewielkiey, iakos wnet iako ptak połapion. BielŻyw 164.

Wyrażenie: »w sieć połapiony« (1): Irretitus, dicitur qui aliqua fraude vel blanditiis, aut dolo, quasi reti captus est – W fiecz połapioni, chitrze vřidliõni. Calep 563b.

b. *[Przyłapany [na czym]: Abowiem przykład tego mamy na Krystusie Panie, który [...] młodziẽna absolwował: [..] A onę niewiaστę na cudzołõstwie połapioną także etc. AktaSynod I 285.]*

Cf **POŁAPIĆ**

KO